ஓம்

தத்சத்

பரப்பிரஹ்மணேநம:

ஸ்ரீ ஜகதீச பட்டாசாரியர் அவர்கள்

சம்ஸ்கிருதத்தில் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

தர்க்காமிர்தம்.

இது:

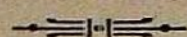
ஸ்ரீ கோவிலூர் மடாலயாதிபதியாய் வீற்றிருந்த

திருக்களராண்டவரென்னும்

ஸ்ரீ வீரசேகர ஞானதேசிகர் பாதசேகரராகிய

ஸ்ரீசுப்பையசுவாமிகளவர்களால்

தமிழில் வசனவடிவமாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டு,

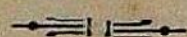
சென்னை

ஹிந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல்

தமிழ்ப் பண்டிதர்

கோ. வடிவேலுசெட்டியார் அவர்களாலும்,

மங்கலம் - சண்முகமுதலியார் அவர்களாலும்,

சென்னை, கோமளேசுவரன் பேட்டை,

சச்சிதாநந்த அச்சியந்திர சாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913.

உ

கடவுள்துணை.

தர்க்காமிர்தம்.

கணபதிவணக்கம்.

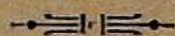
சங்கர னுமையரு ளைங்கர னிணைமலர்
தங்கியென் னகமதி லிங்கிது தருமே.

குருவணக்கம்.

ஐய மேதுமி றருக்கநல் லமிழ்தினை யமரர்
துய்ய வாணியி னின்றெழிற் சுத்தமாந் தமிழிற்
செய்ய யாதொரு குறைவுறு தருண்மிகச் செயமேவ
செய்ய வீரநற் சேகரன் றிருவடி தொழுவாம்.

திருமால்வணக்கம்.

நிகிலரும் பணிய விரும்பிய தருளு நிலையய ஞாதி யா மமர, ரகவிருத் திகள தனைத்தையு மெதன்கண் ணவித்தைய தழிந்திட வமைப்பர், பகுபவப் பயத்தை யொழியொரு விதையாய்ப் பரமமா மரிபத மரையை, யகமரை யதனி னிறுவிநல் லுவமை யறுதர்க்க வமிர் தமீ தறைவாம்.

நூல்.

"அரே! மயித்திரேயி! ஆத்மா பார்க்கத்தக்கது, கேட்கத்தக்கது, கருதத்தக்கது, தியானிக்கத்தக்கது" என்று சுருதி கேட்கப்படுகின்றது.

இதன்பொருள் முமுட்சுவால் ஆத்மா பார்க்கத் தக்கதென்பது; முமுட்சுவிற்கு ஆத்மதரிசனம் இஷ்ட சாதன மென்னுமளவு. ஆத்மதரிசன வுபாயம் யாது என்பதில் 'கேட்கத்தக்கது' முதலியன கூறப்படுகின்றன.

அவ்வர்த்தக்கிரமத்தால் சத்தக்கிரமம் நீக்கப்படுகின்றது *; அக்னி ஹோத்திரம் ஜுஹோதி (அக்னி ஹோத்திரஞ் செய்கின்றான்), அடிசிலடுகின்றான் என்றற்றொடக்கத்தனபோல். எனவே சிரவண, மநந, நிதித்யாசனங்கள் தத்துவஞான ஜனக (காரண) ங்களென்று கூறப்பட்டன.

---

* காரியத்திற்குக் காரணத்தின் பின்னிருக்குந் தன்மையுண்மையின்.

ஈண்டுச் சுருதியாற் செய்யப்பட்ட சிரவணத்திற்கு மநநத்தின்கண் அதிகாரம்; மநநமும் ஆத்மாவிற்கு இதர பின்னத் தன்மையானே அநுமானம் *; அது வும் பேதப்பிரதியோகி இதர ஞானசாத்தியம் †. அவ் வாறாயின், இதர மென்பது யாதென்னு மாசங்கையை யொழித்தற் பொருட்டுப் பதார்த்த நிரூபணஞ் செய் யப்படுகின்றது.

பதார்த்தம்.

சங்கிரகமாகப் பதார்த்தம் இருவகைத்து ‡; பாவ மும் அபாவமு மென.

---

* ஆன்மா, இதரங்களினின்றும் பேதிக்கின்றது; ஆன் மத்தன்மை யுடைமையின்; யாது இதரங்களினின்றும் பேதிக்க வில்லையோ அஃது ஆன்மத்தன்மை யுடையதன்று; எங்ஙனம்? கடமுதலியன; இஃது தங்ஙனமன்று.

† அபாவ வுணர்ச்சியில் பிரதியோகி ஞானத்திற்கு ஏதுத்தன்மை யுண்மையால் என்பது பாவம் (தாற்பர்யம்).

‡ உள்விபாகத்தோடு கூடிய உபாதி யிரண்டன் விசிஷ்டம்.

பாவ பதார்த்தம்.

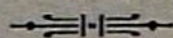

திரவிய குண கர்ம சாமாநிய விசேஷ சமவாய பேதத்தால் பாவம் அறுவகைத்து. அவற்றுள், திரவியத்துவ, குணத்துவ, கர்மத்துவங்கள் ஜாதிகள் *; சாமாநியத்துவாதி உபாதிகள்.

1. திரவிய நிருபணம்.

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம், காலம், திக்கு, ஆத்மா, மனம் எனத் திரவியம் ஒன்பது வகைத்து.

ஆகாசத்துவ, காலத்துவ, திக்குத்துவங்கள் உபாதிகள் †. ஏனையவை ஜாதிகள்.

* சம்யோக விபாக சமவாயி காரணத்துவாவச்சேதகத் தன்மையானே திரவ்யத்வமும், குணபத சக்யத்வாவச்சேதகத் தன்மையானே குணத்வமும், அலைகின்றது என்னுமநுகதப் (தொடர்ந்த) பிரத்யக்ஷ விஷயத்தன்மையானே கர்மத்வமும் சித்தமாம்.

† உபாதிகள் - அகண்ட தருமங்கள்.

i. குணாசிரயப் பிரக்கிரியை.

(1) அவற்றுள், பிருதிவியின்கண் உருவம், இரசம், கந்தம், பரிசம், சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், குருத்துவம், திரவத்துவம், சம்ஸ்காரம் எனப் பதினான்கு குணங்களுள.

(2) அப்புவிற்கு அப்பதினான்கு குணங்களுள்ளேயே கந்தத்தை விடுத்துச் சிநேகத்தைச் சேர்க்கப் பதினான்கு குணங்களுள.

(3) தேயுவிற்கு உருவம், பரிசம், சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், திரவத்துவம், சம்ஸ்காரமெனப் பதினொரு குணங்களுள.

(4) வாயுவிற்குப் பரிசம், சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், சம்ஸ்காரமென ஒன்பது குணங்களுள.

(5) ஆகாசத்திற்குச் சப்தம், சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகமென ஆறு குணங்களுள.

(6) & (7) காலத்திற்கும் திக்கிற்கும் சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாக மென ஐந்து குணங்களுள.

(8) ஆத்மாவிற்குச் சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், புத்தி, சுகம், துக்கம், இச்சை, துவேஷம், பிரயத்னம், தர்மம், அதர்மம், சம்ஸ்கார மெனப் பதினான்கு குணங்களுள.

(9) மனத்திற்குச் சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், சம்ஸ்கார மென எட்டுக் குணங்களுள.

ஈசுவரனுக்கு ஞானம், இச்சை, முயற்சி, சங்கையாதி (சங்கை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம்) ஐந்து, ஆக எட்டுக் குணங்களுள.

"வாயுவிற்குக் குணம் ஒன்பது ; தேயுவிற்குக் குணம் பதினொன்று; அப்பு, பிருதிவி, ஆன்மா இம்மூன்றற்குங் குணம் தனித்தனி பதினான்கு; திக்கிற்குங் காலத்திற்கும் ஐந்தைந்து; ஆகாசத்தி லாறே; மகேசுவரனிடத்து எட்டு ; மனத்திற்கு மவ்வாறே (௬)" என்று கூறப்பட் டிருக்கின்றது.

ii. திரவிய விபாகம்.

அவற்றுள், பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு என்னும் நான்கும் இருவகையன; பரமாணு, சாவயவமெனை.

ஆகாசம், காலம், திக்கு, ஆன்மா என்னும் நான்கும் விபுவடிவங்கள்.

மனம் பரமாணு வடிவம்.

அவற்றுள், சாவயவங்கள் அநித்தியம்; ஏனையவை நித்தியம்.

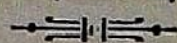
சாவயவங்களும் சரீர இந்திரிய விடய வேறுபாட்டால் மூவகையாம்.

I. மாநுடசரீரம் பார்த்திபம்(பிருதிவிகாரியம்); ஜலீய (ஜலகாரிய)சரீரம் வருணலோகத்திற்பிரசித்தம்; தைஜச (தேயுகாரிய)சரீரம் ஆதித்தியலோகத்திற் (பிரசித்தம்); வாயவீய (வாயுகாரிய) சரீரம் வாயுலோகத்திற் பிரசித்தம்.

II. கிராணேந்திரியம் பார்த்திபம்; இரசனேந்திரியம் ஜலீயம்; சட்சுவிந்திரியம் தைஜசம்; துவக்கிந்திரியம் வாயவீயம்; சுரோத்திரேந்திரியம் கர்ண சஷ்குலியவச்சின்ன (செவித்துளையிலுள்ள) ஆகாசப்பிரதேசம்.

இவ்வைந்தும் புறவிந்திரியங்கள்; மனம் அகவிந்திரியம். அதனால் இந்திரியங்கள் ஆறும்.

III. விஷயங்கள் சப்தாதி வடிவத்தாற் பிரசித்தம்.

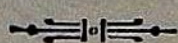

iii. ஆத்ம விபாகம்.

ஆத்மா ஜீவாத்மா, பரமாத்மாவென இருவகைத்து.

அவற்றுள், ஜீவாத்மா சரீரந்தோறும் பின்னம் (வேறு); பந்தமோட்ச யோக்கியம்.

பரமாத்மா ஈசுவரன்.

iv. பிரத்தியட்ச அப்பிரத்தியட்சத் திரவியம்.

பரமாணு துவியணுகங்கள் அப்பிரத்தியட்சம்.

எவற்றின்கண் மகத்துவ வுற்பூதவுருவ மிருக்கின்றனவோ அந்தப் பிருதிவி அப்பு தேயுக்கள் பிரத்தியட்சங்கள்.

ஆத்மாவும் பிரத்தியட்சம் *.

---

* பிரத்யக்ஷங்கள்=பாகியேந்திரிய ஜன்ய லௌகிகப் பிரத்யக்ஷ விஷயங்கள். பிரத்யக்ஷம்=மானதப் பிரத்யக்ஷம்; மானதப் பிரத்யக்ஷ நிரூபித லௌகிக விஷயத் தன்மைக் காஸ்ரயம் என்பது பொருள்.

வாயு, ஆகாசம், காலம், திக்கு, மனம் என்பன அப்பிரத்தியட்சங்கள்.

பாகியத் திரவியப் பிரத்தியட்சத்தைக் குறித்து மகத்துவத்தோடு கூடிய உற்பூத வுருவத்தை யுடைய தாந் தன்மை பிரயோசகம் * (ஏது).

V. திரவியோற்பத்திப் பிரக்கிரியை.

அவற்றுள், காரணமுடையதற்கே உற்பத்தியுண்டு. அநந்நியதாசித்த † நியத பூர்வவர்த்தி காரணம்; அத் தன்மை காரணத்தன்மை.

அக்காரணம் சமவாயி, அசமவாயி, நிமித்தம் என மூவகைத்து.

I. எதன்கண் சமவேதித்துக் காரியந் தோன்றும் அது சமவாயிகாரணம்; எங்ஙனம்? துவியணுகத்திற்குப் பரமாணு; கடத்திற்குக் கபாலம்.

---

* மகத்வம், பரமாணு துவியணுகங்களின் நிவாரணத்தின் பொருட்டும், உற்பூதத்வம் கிராணாதி நிவாரணத்தின் பொருட்டும், ரூபவத்வம் வாயுநிவாரணத்தின் பொருட்டுமாம்.

† அநந்நியதாசித்தம்-பிறிதோராற்றாற் பெறப்படாதது.

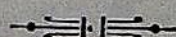
II. சமவாயி காரணத்திற் சம்பந்தமுடைய காரணம் அசமவாயிகாரணம் ; எங்ஙனம்? துவியணுகத்திற்குப் * பரமாணுத்துவய சையோகம்; கடரூபத்திற்குக் கபாலரூபம்.

III. இவ்விரண்டினும் வேறுபகாரணம் நிமித்த காரணம். எங்ஙனம்? துவியணுகத்தில் ஈசுவரன், கடத்தில் தண்டம் (நிமித்தகாரணமாம்).

இம்முக்காரணங்களும் பாவகாரியத்திற்கே(யுண்டு).

அவற்றுள், திரவியமே சமவாயிகாரணம்.

திரவியத்தில் குணம், குணத்தில் குணமுங் கர்மமும் † அசமவாயி காரணமாம்.

vi. சாதாரண காரணங்கள்.

காரியமாத்திரத்தைக் குறித்து ஈசுவரனும், அவனது ஞானம், இச்சை, பிரயத்தினங்களும், பிராக

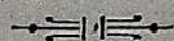
* பரமாணுத்துவய-இரண்டுபரமாணுக்களின்.

† குணம்—அவயவ சம்யோகாதி; குணத்தில், காரியத்தினது குணமாகிய சுக்ல ரூபாதியில்; குணம், சமவாயி காரணத்தினது குணமாகிய சுக்ல ரூபாதி; கருமம், கிரியை சம்யோக விபாகங்களினது அசமவாயி காரணம் என்பது பொருள்.

பாவம், காலம், திக்கு, அதிர்ஷ்டங்களும் ஆகிய † எட்டும் சாதாரண காரணங்களாம்.

ஆண்டுப் பரமாணுத்துவய சையோகத்தினால் துவியணுகமுண்டாகின்றது. சம்யுக்தமான(சையோகத்தையுடைய) துவியணுகத் திரயத்தால் திரியணுகமுண்டாகின்றது.

இவ்வாறே சதுரணுகாதி கபாலபரியந்தம். கபாலத்துவய சம்யோகத்தினாற் கடமுண்டாகிறது. கடமோ அந்தியாவயவி (ஈற்றவயவமுடையது).

vii. திரவியப்பிரமாணப் பிரக்கிரியை.

திரவியத்திற் பிரமாணங் கூறப்படுகின்றது.

பிரத்தியட்சத் திரவியத்தின்கண் பிரத்தியட்சமே பிரமாணம்; அதீந்திரியத்தின்கண் அநுமானம். அது பட்ச ஹேது சாத்திய திருஷ்டாந்த ஞானசாத்தியம். விசேஷமாக மேற்கூறப்படும்.

பரமாணு துவியணுகங்கட் கநுமானமெங்ஙனம்? திரிசிரேணு (திரியணுகம்) சாவயவத் திரவியத்தால்

† பிரதிபந்தகாபாவத்தைச் சேர்த்து ஒன்பதென்பாருமுளர்.

ஆக்கப்பட்டது; பகிரிந்திரியத்தா லறியப்படுந் திரவியத்தன்மையால்; யாது பகிரிந்திரியத்தா லறியப்படுந் திரவியம் அது சாவயவத் திரவியத்தா லாக்கப்பட்டது; கடம் போல்.

ஈண்டுத் திரிசிரேணு பட்சம்; சாவயவத் திரவியத்தா லாக்கப்படுந் தன்மை சாத்தியம்; பகிரிந்திரியத்தா லறியப்படுந் திரவியத் தன்மையா லென்பது ஹேது *; கடம் திருட்டாந்தம்.

இதனுல் துவியணுகமும் பரமாணுவும் பெறப்பட்டன.

ஆகாயமும் வாயுவும் முறையே சப்தத்தாலும் பரிசத்தாலும் அநுமிக்கப்படுவன.

சப்தம் திரவியாசிரயம்; குணத்தன்மையால்; கடரூபம் போல்.

---

* மனத்திற்கு விஷயமான ஆத்மாவின்கண் வியபிசார நிவாரணத்தின் பொருட்டுப் பாகிய பதமும், ரூபத்வாதிகளில் வியபிசார நிவாரணத்தின் பொருட்டுத் திரவியபதமும் கூறப்பட்டன.

இதனுல் அந்நிய திரவிய * பாதத்தால் † சப்தா சிரயத் தன்மையானே ஆகாசம் சித்திக்கின்றது ‡.

பிருதிவியாதி மூன்றன்கண் $ அவிர்த்தியான இப் பரிசம் திரவியாசிரிதம்; குணத்தன்மையால் என்னு மநுமானத்தால் திரவியாந்தா பாதத்தால் ஸ்பரிசாசிர யத் தன்மையானே வாயு சித்திக்கின்றது.

காலத்திற் பிரமாண மெங்ஙனம்?

பரத்துவாபரத்துவங்கள் ¶ காலிகம் ‡‡ தைசிகம் என இருவகை. பரத்துவோற்பத்தியும் 0 பகுதரமாகிய சூரியனது கிரியாவிசிஷ்டசரீர ஞானத்தால்; அபரத்து வோற்பத்தியும் $ சொற்பதரமாகிய சூரியனது கிரியா விசிஷ்ட சரீரஞானத்தா லுண்டாமென்க.

அந்தப் பரத்துவம் ஜேஷ்டத் தன்மை; அபரத்து வம் கனிஷ்டத் தன்மை.

---

* பாதம்-விலக்குதல். † சப்தாசிரயம்-சப்தத்திற்குப் பற்றுக்கோடு. ‡ அன்னியத்தில் அசம்பவத்தால் பரிசேஷத்தாற் சித்தியாம். $ அவிர்த்தி - இராமை. ¶ காலிகம்-காலசம்பந்த முடையது. ‡‡ தைசிகம்-தேச (இட)சம்பந்த முடையது. 0 பகுதரம்-மிகுதி. $ சொற்பதரம்-குறைவு.

அவ்வநுமான மெங்ஙனம்?

பரத்துவ ‡ ஜனகமாகிய பகுதர சூரியக்கிரியா விசிஷ்ட (கூடிய) சரீரஞானமாகிய இது * பரம்பரா சம்பந்த § கடக சாபேட்சம்; சாட்சாத்சம்பந்த மில்லாமையோடு விசிஷ்டஞானத் தன்மை யுண்மையின்; சிகப்பு வல (படிக) மென்னும் ஞானம்போல்.

பரம்பரா சம்பந்தமும் † சுவ (தனது) சமவாயி சம்யுக்த சம்யோகமாம்.

அதனால், சம்பந்த கடககாலம் சித்திக்கின்றது.

அற்றாயின், (அது) பூதபௌஷ்ய வர்த்தமான பேதத்தால் அனேகத் தன்மையதாதலின் ஏகத்துவ மென்ப தெவ்வாறெனின்,

---

‡ ஜனகம்-உண்டுபண்ணுவது.

* சரீரத்தை விசேஷ்யமாகவுடைய தினாதி (தினமுதலிய) ரூபரவிக்கிரியா விசிஷ்டஞானம் பக்ஷம்.

‡‡ கடகம்-நிகழ்வது.

† சுவ-ரவிக்கிரியை, அதன் சமவாயி - ரவி, அதன் சம்யுக்தம்-காலம், அதன் சம்யோகம்-நம்மனோராதியினிடத்தாம்.

உபாதி பேதத்தாற் பேதப்பிரதீதி யுண்டாதலி னென்க.

காலவுபாதிகள் சூரியனது கிரியாதி ரூபங்களாகிய பின்னங்களே.

இவ்வாறே தைசிக பரத்துவ அபரத்துவங்களால் திக்கு சித்திக்கின்றது. அவையும் தூரத்துவம் சமீபத்துவம்.

* அவதியை (எல்லையை) யபேட்சித்த பகுதர சையோக விசிட்ட சரீர ஞானமாகிய இப்பரத்துவகாரணம் பரம்பரா சம்பந்த கடக சாபேட்சம் என்றற்

---

* அவதியை யபேக்ஷித்த என்பது, எங்ஙனம்? பிரயாகையினின்றும் காசியைக்குறித்துக் கயைபரம்,கயையைக்குறித்துக் காசிஅபரம். ஈண்டு முதலில் அவதி காசி; அதன் அபேக்ஷையால் பிரயாகையை அவதியாகவுடைய பகுதர சம்யோக முடைமை கயையில். இரண்டாவதில் அவதி கயை; அதனபேக்ஷையால் பிரயாகையை அவதியாகவுடைய அற்பதர சம்யோகமுடைமை காசியில். பிரயாகையைப் பிரதியோகியாகவுடைய பகுதர சம்யோகம் கயையிலின்று; பிரயாகைசம்யுக்த தேசீயமு (தேசசம்பந்த முடையது) மன்று; பின்னேயோ காசியபேக்ஷையால் பிரயாகையை அவதியாகவுடைய பகுதர மத்யவர்த்தி (மத்தியிலுள்ள) தேச சம்யோகங்கள்

றுடக்கத்தன முன்போலுணர்க. அதனால் திக்கு சித்தித்தது.

ஆகாசமே சம்பந்த கடகமாகலாமென்று கூறற்க; அதற்குச் சப்தாசிரயத் தன்மையாலேயே ‡ தார்மிக்

யாவையோ அவையுடைமையாம். அதுவும் சாக்ஷாத் அன்று; பின்னையோ அவ்வளவு சமவாயிசம்யுக்தத்தன்மை வடிவ பரம்பரையாலாமென, அவ்வளவு சமவாயியாய திக்கின்சித்தியாம். பிரயாகையின் சமீபத்திலிருப்பதன் கண்ணும் அவ்வாறுய எவ்வளவு சம்யோகாஸ்ரயமாய திக்கின் சம்யோகத்தினது இருப்புண்மையால் பரத்துவத்தி னடைவுண்டாமென்று கூறுதொழிக; அத்தேசத்தைப் பிரதியோகியாக வுடைய சம்யோகமுமென அதைப் பிரதியோகியாகவுடைய சம்யோகத்திற்கு அதில் சாக்ஷாத் தாகவேனும் பரம்பரை யாகவேனும் அங்கீகாரம் இன்மையால்.

* தர்மியாகிய ஆகாசத்தினது கிராககமாய யாதொரு பிரமாணமான முற்கூறிய சப்தத்தைப் பக்ஷமாகவுடைய அனுமிதியோ சப்தாஸ்சிரியத் தன்மையானே சமஞான விஷயத்தன்மையால் அதன் விஷயத்தன்மை யுண்மையாலென்பது பொருள். அவற்றினுக்குச் சம்பந்த கடகத்தன்மை யுண்டெனின் இமயகிரியின் கண்ணும் விந்தியமுடைமைப் பிரதீதியினடைவுண்டாம்; காலதிசைகட்கோ எச்சம்பந்த கடகத்தன்மையானே சித்தியோ அவ்விசிஷ்ட புத்திமாத்திர நியாமகத்தன்மையானே அதிப்பிரசங்க மின்மையின்.

கிராககப் பிரமாணம் சித்தித்தலின்; சூரியனது கிரியை யாதியின் உபநாயகத்தன்மைச் சம்பவமின்று.

நான் சுகி என்றற்றொடக்கத்துப் பிரத்தியட்சம் ஆத்மாவினிடத்துப்பிரமாணம். ஈசுவரனிலோ அநுமானம். எங்ஙனம்:—க்ஷிதி கர்த்தாவை யுடையது ; காரியத்தன்மையால்; கடம் போல் †

அதனால் ஈசுவரனும், அவன்கண்ணுள்ள நித்திய இச்சாஞான முயற்சிகளும், சர்வஞ்ஞத்துவமும் சித்தித்தன.

மனத்தின்கட் பிரமாணம் எங்ஙனம்:—சுகாதிப் பிரத்தியட்சம் இந்திரிய ஜன்னியம்; ஜன்னியப் பிரத்யட்சத் தன்மையால் ; கடப்பிரத்தியக்ஷம்போல். எனவே, இந்திரியாந்தர பாத முண்டாங்கால் மனத்தினது சித்தியாம்.

---

† க்ஷிதியென்பதற்குத் துவியணுகமென்பது பொருள். அதனல், க்ஷிதித்வ சாமானாதி கரண்யத்தால் சகர்த்ருகத்வத்தைச் சாதிப்புழிச் சித்தசாதனமாம்; அவச்சேதகத்தி னவச்சேதத்தால் அதனைச் சாதிப்புழிப் பாதமாம்; படாதிகளில் செய்வோன்முதலிய கர்த்ருகத்வத்தினது சித்தியாலும் நித்திய

viii. திரவியநாசப் பிரக்கிரியை.

திரவியநாசம் இருவகைத்து; சில அசமவாயி காரண நாசத்தால், சில சமவாயிகாரண நாசத்தால் (உண்டாம்). அவற்றுள், முதலது எங்ஙனம்:—

பரமாணுத்துவய சம்யோக நாசத்தால் துவியணுக நாசம்.

இரண்டாவதெங்ஙனம்:—கபாலநாசத்தால் கடநாசம்.

கடநாசம் இருவகையானும் சம்பவிக்கின்றது †

மாகிய பரமாணு முதலியவற்றில் சகர்த்ருகத்வத்தினது அபாவத்தாலும் நிராகரிக்கப்பட்டது. பிராகபாவப் பிரதியோகியாயும் துவம்சப்பிரதியோகியாயும் இருப்பது காரியம்; அதனால் துவம்சத்தில் வியபிசாரமின்று.

† இருவகையானும் - சமவாயிகாரணநாசத்தாலும் அசமவாயிகாரணநாசத்தாலும் என்பது. துவியணுக நாசமோ அவ்வாறன்று; அதன் சமவாயிகாரணமாய பரமாணுவிற்கு நித்தியத்தன்மை யுண்மையின்.

ஆகாசம், காலம், திக்கு, ஆத்மா, பரமாணுக்கள் அவிர்த்திகள்; சமவாயமும்.

பிருதிவியாதி ஐந்திற்கும் பூதத்துவம் (உண்டு).

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு மனமென்னும் ஐந்திலிடத்தும் மூர்த்தத் தன்மையும் † கிரியாவத்துவமுமுண்டு.

பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயுக்கள் திரவிய சமவாயி காரணங்கள்.

காலிக சம்பந்தத்தால் காலத்திற்குச் சர்வாதிகரணத்தன்மை யுண்டு.

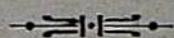
தைசிக சம்பந்தத்தால் திக்கிற்குச் சர்வாதிகரணத் தன்மை யுண்டு.

திரவியநிரூபணம் முற்றிற்று.

† பகிரிந்திரிய கிராஹ்ய விசேஷகுணமுடைமை பூதத்வம், கிரியையின் சமவாயிகாரணத்தன்மையி னவச்சேதகத் தன்மையால் சித்தமான ஜாதிவிசேஷம் மூர்த்தத்வம்.

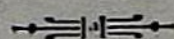
2. குணநிரூபணம்.

குணங்கள் கூறப்படுகின்றன.

உருவம், இரசம், கந்தம், பரிசம், சங்கியை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், புத்தி, சுகம், துக்கம், இச்சை, துவேஷம், முயற்சி, குருத்துவம், திரவத்துவம் சிநேகம், சம்ஸ்காரம், தர்மம், அதர்மம், சப்தம் எனக் குணங்கள் இருபத்து நான்கு.

ஈண்டு ரூபத்துவாதியாவும் ஜாதியே.

i. குணவிருத்திப் பிரக்கிரியை.

(1) உருவம் பிருதிவி, அப்பு, தேயுக்களி லிருப்பது.

அதுவும் வெண்மை, கருமை, செம்மை, பொன்மை, சித்திராதி பேதத்தாற் பகுவிதம்; இவை பிருதிவியின்க ணிருப்பன.

விளக்கமில்லாத வெண்மை ஜலத்தி லிருப்பது; விளக்கமுள்ள வெண்மை தேயுவி லிருப்பது.

(2) இரசம் பிருதிவீ ஜலங்களி லிருப்பது.

அதுவும் தித்திப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு, காழ்ப்பு,

கைப்பு, துவர்ப்பு என்னும் வேறுபாட்டால் அறுவகைத்து; இவை பிருதிவியின்க ணிருப்பன.

ஜலத்தில் மதுரரச மாத்திரமே.

(3) **கந்தம்** நறுநாற்றம் தீநாற்றமென விருவகைத்து; பிருதிவி மாத்திரத் திருப்பது.

(4) **பரிசம்** பிருதிவியாதி நான்கன்க ணிருப்பது.

அதுவும் சீதம், உஷ்ணம், அனுஷ்ணசீதம் (வெப்பமும் தட்பமுமின்மை) என மூவகைத்து.

அனுஷ்ணசீதஸ்பரிசம் பிருதிவி வாயுக்களி லிருப்பது; ஜலத்தின்கண் சீதம்; தேயுவின்கண் உஷ்ணம்.

(5) சங்கியை, (6) பரிமாணம், (7) வேற்றுமை, (8) சையோகம், (9) விபாகம் என்னும் ஐந்தும் ஒன்பது திரவியங்களிலு மிருப்பன.

(10) – (11) பரத்துவா பரத்துவங்கள் பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு மனங்களி லிருப்பன.

(12) புத்தி, (13) சுகம், (14) துக்கம், (15) இச்சை,

(16) துவேஷம், (17) பிரயத்நம், பாவனை, (18) தர்மம், (19) அதர்மம் ஆகிய இவ்வொன்பதும் ஆத்மாவின்க ணிருப்பன.

(20) குருத்துவம் பிருதிவி ஜலத்தின்கணிருப்பது.

(21) திரவத்துவம் பிருதிவி, அப்பு, தேயுக்களிலிருப்பது. அதுவும் நைமித்திகம் சாம்சித்திகமென விருவகைத்து.

முதலது பிருதிவி, தேயுக்களி லிருப்பது; இரண்டாவது ஜலத்தின்கண் (இருப்பது).

(22) சிநேகம் ஜலமாத்திரத் திருப்பது.

(23) சம்ஸ்காரம் பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆன்மா, மனங்களி லிருப்பது.

அதுவும் வேகம், பாவனை, திதித்தாபகம் என மூவகைத்து. அவற்றுள்,

i. வேகம் பிருதிவியாதி நான்கிலும் மனத்திலுமிருப்பது.

ii. பாவனை ஆத்மாவி லிருப்பது.

iii. திதித்தாபகம் பிருதிவியாதி நான்கன்க ணிருப்பது.

(24) சப்தம் ஒலிவடிவு எழுத்துவடிவு என இரு வகைத்து; ஆகாசமாத்திரத் திருப்பது.

விசேடகுணங்கள் - 16.

உருவம், இரசம், கந்தம், ஸ்பரிசம், சிநேகம், சாம்சித்திகத் திரவத்துவம், சத்தம், புத்தி, சுகம், துக்கம், இச்சை, துவேஷம், பிரயத்நம், தர்மம், அதர்மம், பாவனை என்பன விசேடகுணங்கள்.

சாமாநிய குணங்கள் - 9.

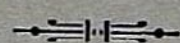
சங்கியை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், குருத்துவம், நைமித்திக திரவத்துவம், வேகம், திதித்தாபகம் என்பன சாமாநியகுணங்கள்.

நித்திய குணங்கள்.

அப்பு, தேயு, வாயு, பரமாணுக்களின் விசேட குணங்களும், பரமாணுவின்கணுள்ள ஸ்திதித்தாபகமும், விபுக்களினும் பரமாணுக்களினு முள்ள ஏகத்துவம் பரிமாணம் வேற்றுமைகளும், ஈசுவர னிடத்துள்ள இச்சா ஞானப் பிரயத்நங்களும் நித்தியகுணங்களாம்.

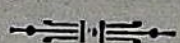
அப்பிரத்தியட்ச குணங்கள்.

குருத்துவம், தர்மம், அதர்மம், பாவனை, ஸ்திதித் தாபகங்களும், பரமாணு துவியணுகங்களிலுள்ள குணங்களும், அதீந்திரியங்களி லுள்ள சாமாநிய குணங்களும், திரியணுகத்தின் உருவமொழிந்த வேனைய குணங்களும் அதீந்திரியங்கள்.

ii. பிரத்தியட்சப் பிரயோஜகம்.

உருவம், இரசம், கந்தம், பரிசம், சிநேக மென்னு மிவற்றின் பிரத்தியட்சத்தில் மகத்துவத்தோடுள்ள உற்பூதத் தன்மை பிரயோஜகம்; சாமாநிய குணப் பிரத்தியட்சத்திலோ ஆசிரயப் பிரத்தியட்சமும், புத்திப் பிரத்தியட்சத்தில் தன்மாட்டுள்ள விசிஷ்டஞானத் தன்மையும், சுகாதிப் பிரத்தியட்சத்தில், தன்னிடத் துள்ள சுகத்துவாதி முதலியனவுமே (பிரயோஜகம்). ஆதியந்த சப்தங்களொழிய வேனைய வெல்லாச் சப்தங்களும் பிரத்தியட்சங்கள்.

iii. குணோற்பத்திப் பிரக்கிரியை.

அவயவத்தின்க ணுள்ள விசேடகுணங்கள் அவயவி

யின்கண் தமது சமான ஜாதியோடு கூடிய குணங்களைத் தோற்றுவிப்பன †

பிருதிவியின் விசேடகுணங்கள் ‡ பாகஜங்கள். அவை பாகப்பிரயோஜ்ஜியம் பாகஜன்னிய மென் றிரு வகைப்படும்.

I. காரண குணத்தின் கிரமத்தாற் றோற்றுவன பாகப் பிரயோஜ்ஜியங்கள்.

II. அக்னியின் சையோகத்தாற் றோற்றுவன பாக ஜன்னியங்கள்.

(1) நீலக்குடத்தில் அக்னி சையோகத்தால் நீல ரூப நாசத்தின்பின் கடத்தில் செந்நிற முண்டாகின்றதென்பது நையாயிகமதம்.

(2) அக்னி சையோகத்தால் பரமாணுவின்கண் பாக முண்டாயவிடத்துப் பரமாணுக்களில் செந்நிற முண்டாகின்றது; பின்னர்க் கடோற்பத்தி யாகுமிடத்

---

† சுவ விருத்தி ரூபத்வாதிகளாகிய வியாப்பியஜாதியை யுடைய குணங்களை.

‡ பாகம்-தேயுவின் கூட்டம்.

துக் காரணகுணக் கிரமத்தாற் கடத்திற் செந்நிற முண்டாகின்றதென்பது வைசேடிகமதம்.

ஒரு கபாலம் நீலமும் மற்றொரு கபாலம் பீதமு மாயவிடத்துக் கடத்திற் சித்திரரூப முண்டாகின்றது.

இரசாதிகளி லிவ்வாறாயவிடத்து அவயவியின் கண் இரசமுதலியன வுண்டாதலில்லை; சித்திரசாதி களை யங்கீகரித்த லின்மையின். குருத்துவமும் திதித் தாபகமும் காரணகுணக்கிரம ஜன்னியத்துவம்.

துவித்துவாதிகள் (இருமை முதலியன) அபேட் சா புத்தி ஜன்னியங்கள் †

அணு, மகத்து, ஹ்ரஸ்வம், தீர்க்கம் எனப் பரிமா ணம் நான்கு வகைத்து; அது காரணகுணக்கிரம ஜன் னியம்.

தன தவபவத்தின் பகுத்துவம் மகத்துவ ஜனகம்; எங்ஙனம்:—திரிசிரேணுக்கட்கு அவயவங்களினது சிதி ல சையோகப் பிரசயமும் அதனது காரணம்; எங்ங னம்:—தூலபரிமாணம் ‡

---

† நாநா ஏகத்வங்களை யொருமையாகக் கிரகிக்கும் புத்தி அபேக்ஷா புத்தி.

‡ சிறிதவயவ அனவச்சின்னத்வம் சிதிலத்வம். உண் மையாகச் சிதிலத்வம் ஜாதிவிசேஷமாம்.

வேற்றுமை காரணகுணக் கிரமத்தாற் றோன்று வது. அற்றேல், அதிற் பிரமாணம் யாது? கடத்தினும் படம் வேறென்னும் பிரத்தியட்சமாம்.

அவ்வேற்றுமைக்கு அந்நியோந்நியாபாவ விஷய கத்தன்மை யெனின், அது கூடாது; அந்நியோந்நியா பாவ ஞானத்தில் பிரதியோகி அநுயோகிகட்குச் சமான வேற்றுமைத் தன்மை நியமமா யிருத்தலின். எங்ஙனம்:—கடம் படமன்று என்பது.

அந்நியோந்நியாபாவத்திற்குப் பிருதக்த்துவ ரூப த்துவம் அங்கீகரிக்கின், கடத்தினின்றும் படமில்லை யென்னும் பிரயோகத்தி னடைவுண்டாம். ஆயின், கட த்தி னின்றும் அந்நியம் படமென்னு மிதில் அந்நி யோந்நியாபாவப் பிரதீதி யெவ்வாறென்று கூறற்க; அந் நியத் தன்மைக்கும் பிருதக்த்துவத்தின் வடிவத் தன் மை யுண்மையால்.

சையோகம்.

சையோகம் அந்நியதர கர்மஜம், உபயகர்மஜம், சையோகஜம் என மூன்றுவகைத்து †

---

† சம்யோகவிபாகங்களின் அநபேக்ஷகாரணம் கர்மம் என்பது சூத்திரம்.

(1) முதல தெங்ஙனம்:—மனத்தின் கர்மத்தால் ஆத்ம மனங்களின் சையோகம்.

(2) இரண்டாவ தெங்ஙனம்:—மேஷங் (ஆட்டுக் கடாக்) களின் கர்மத்தா லவற்றின் சையோகம்.

(3) மூன்றாவ தெங்ஙனம்:—காரணாகாரண சையோகத்தாற் காரியாகாரிய சையோகம். எங்ஙனம்:— கரதருசையோகத்தால் காயதரு சையோகம்.

விபாகம்.

அந்நியதர கர்மஜம், உபயகர்மஜம், . விபாகஜம் என விபாகம் மூன்றுவகைத்து.

(1) அந்நியதரகர்மஜம் எங்ஙனம்:— மனத்தின் தொழிலால் ஆத்ம மனங்களின் விபாகம்.

(2) உபயகர்மஜம் எங்ஙனம்:—மேஷங்களின் கர்மத்தால் அவற்றின் விபாகம்.

(3) விபாகஜவிபாகம் காரணமாத்திர விபாகஜ மெனவும் காரணாகாரண விபாகஜ மெனவும் இருவகைத்து.

(i) காரணமாத்திரவிபாகஜம் எங்ஙனம்:—கபாலத்தின் கர்மத்தால் கபாலத்துவயங்களின் விபாகம்; அதன் பின்னர்க் கபாலத்துவய சையோகநாசம் ; அதன்பின் னர்க் கடநாசம் ; அதன்பின்னர்க் கபாலத்திற்கு ஆகா சாதி தேசத்தினின்றும் விபாகஜ விபாகமாம்.

விபாகம் தன துற்பத்தியின் பின்னரேயே விபா கஜ விபாகத்தை யுண்டாக்கலாமே யென்று கூறற்க; திரவிய நாசத்தோடு கூடியவதற்கே அதனை யுண்டு பண்ணுந்தன்மை யுண்மையின், அதன்கண் திரவி யத்திற்குப் பிரதிபந்தகத் தன்மை யுண்மையால் திரவிய முள்ள விடத்து அதனது உற்பத்தி யின்மையின் †

கர்மமே யொரே காலத்தில் கபாலத்துவய விபா கத்தையும் ஆகாச கபால விபாகத்தையும் தோற்று விக்கு மென்று கூறற்க; திரவியத்தை யுண்டுபண்ணாத சையோகத்திற்கு விரோதியாகிய விபாகத்தை யுண்டு பண்ணுதது யாது அது திரவியத்தை யுண்டுபண்ணுஞ் சையோகத்திற்கு விரோதியாகிய விபாகத் தைத்

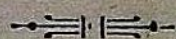
† விபாகஜன்னிய விபாகம் சம்பவியாமையின்.

தோற்றுவிப்பதாதலின். அவ்வாறன்றுயின், விக்சித தாமரையினது குட்மலதல கர்மத்தின்கண் அதிவியாப்தியாம் †

சையோகத்தின் கண்ணும் இவ்வாருகு மென்று கூறற்க; ஆண்டவிரோத முண்மையின்.

(ii) இரண்டாவதோ காரணாகாரணங்களின் விடாகத்தாற் காரியா காரியங்களின்விபாகம். எங்ஙனம்:— கரதரு விபாகத்தாற் காயதருவிபாகம்.

பரத்துவாபரத்துவங்களி னுற்பத்தி காலப் பிரகாணத்திற் கூறப் பட்டது.

---

† விகசித கமல மொட்டின் பங்கத்திலேயே விபக்ஷ பாதக தருக்கமாம். இதுவோ வைசேஷிகமதத்தைப் பற்றியதாம். நையாயிகமதத்திலோ கர்மத்தினது வைலக்ஷண்யத்தால் தள கருமத்திற்கு அவ்வாறு இன்றெனினும் கபாலகர்மத்திற்கு அவ்வாறிருப்பதில் பாதகமின்மையின், காரண மாத்திர விபாகஜன்யவிபாகம் அங்கீகரியாமையினென்க. கபாலகர்மம், திரவியத்தைத் தோற்றிவையாத சம்யோகவிரோதியான விபாகாஜனகம்; திரவியத்தைத் தோற்றிவைக்கும் சம்யோகவிரோதியான விபாகஜனகத்தன்மையால் என்னும் வியதிரேகி யனுமானத்திலும் வைஜாத்யம் உபாதியென்பது இரகசியமாம்.

புத்தி.

புத்தி - ஞானம்; அது நினைவும் அநுபவமுமென இருவகைத்து.

(1) நினைவு யதார்த்தமும் அயதார்த்தமு மென இருவகைத்து.

(i). அதனையுடையதன்கண் அது பிரகாரமாக நிகழுந் தன்மை யதார்த்தத்தன்மை †

(ii). அஃதில்லதன்கண் அது பிரகாரமாக நிகழுந் தன்மை அயதார்த்தத்தன்மை.

பூர்வாநுபவம் சம்ஸ்காரவாயிலாக நினைவையுண்டு பண்ணுகின்றது. ஆண்டுப் பூர்வாநுபவத்தின் யதார்த்த அயதார்த்தத் தன்மைகளால் நினைவும் இருவகைத்து.

---

† விசேஷ்யத்வம் ஏழாம் வேற்றுமையின் பொருள்; அதற்கும் நிரூபிதத்வ சம்சர்க்கத்தால் அதன்பிரகாரத்தன்மையில் அன்வயம். அங்ஙனமாக, அந்தவிசேஷ்யத்வநிரூபித அதன்கண்ணுள்ள பிரகாரத்வ நிரூபகத்வம் ஞான இச்சை கிருதி (முயற்சி) களிலுள்ள யதார்த்தத்வமாம்.

(2) அநுபவம் பிரமையும் அயதார்த்தமுமென இரு வகைத்து. ஆண்டுப் பிரமை நான்குவகைத்து; அது கூறப்படும்.

அயதார்த்தஞானம் சம்சயமும், விபர்யமும், சொப்பனமும், அநத்தியவசாயமுமென நான்கு வகைத்து.

சம்சயம் எங்ஙனம்:—

(i) சமான தர்மத்தை யுடைய தர்மிஞானத்தாலும், விசேட அதரிசனத்தாலும், கோடித்துவய (இரு தரும) ஸ்மரணத்தாலும், இது "தாணுவா? புருடனா?" என்னும் ஞானம் ஜனிக்கின்றது; அதுவே சம்சயம்.

(ii) விபர்யயமோ சமான தர்மத்தையுடைய தர்மி ஞானத்தாலும், விசேட அதரிசனத்தாலும், ஒரு கோடிஸ்மரணத்தாலும் சுத்தியின்கண் 'இது வெள்ளி' என்னும் ஞானம் ஜனிப்பதாம்.

ஆண்டுக் குருமதத்தின்கண் 'இது' என்பது அநுபவ வடிவஞானம். "வெள்ளி" என்பது ஸ்மரண வடிவ ஞானம். அதனால் கிரஹண ஸ்மரணாத்மக(வடிவ) இருஞானமாம். இஃது இரசதத்துவ விசிஷ்ட ஞான

மன்று; அந்நியத்திற்கு அந்நியமாகத்தோற்றுஞ் சாமக் கிரி யின்மையின்,

பிரவிர்த்தியும் சுதந்தரமாகத் தோன்றுகின்ற இஷ்டபேதக் கிரஹண மின்மையின்.

நையாயிக மதத்தில் பிரவர்த்தகம் விசிட்ட ஞானம்; அதனாற் பிராந்தி சித்திக்கின்றது.

(iii) சோப்பனமோ அநுபவித்த பதார்த்த ஸ்மரணத்தாலும், அதிருஷ்டத்தாலும், தாதுதோஷத்தாலு முண்டாகின்றது.

(iv) அநத்தியவசாயமோ விசேட தரிசனமின்மையின் 'ஏதோ இஃதொன்று' என்று தோன்றும் ஞானம்.

ஈண்டு "இது வன்னி அபாவத்தை யுடைத்தாய வழித் தூமாபாவத்தையு முடைத்தாதல் வேண்டும்" என்னும் தருக்கம் விபர்யயத்தின் மத்தியி லறியத் தக்கது.

ஆண்டு நையாயிகமதத்தில் சொப்பன அநத்தியவசாயங்கள் விபர்யயத்தின்மத்தியில் † பிரவிஷ்டங்களாம். ஆதலின், அம்மதத்தில் அயதார்த்தஞானம்: சம்சயம் விபர்யய மென இருவகைத்து.

† பிரவிஷ்டங்கள்—புகுத்தப் பட்டனவாம்.

சுகம் தர்ம ஜன்னியம், துக்கம் அதர்ம ஜன்னியம், இச்சை இஷ்டசாதனத்துவ ஞான ஜன்னியம், துவேஷம் அநிஷ்ட சாதனத்துவ ஞான ஜன்னியம்.

முயற்சி: ஜீவனயோநி யத்ந ரூபம், பிரவிர்த்தி, நிவிர்த்தி என மூவகைத்து.

i. முதலது ஜீவனதிருஷ்ட ஜன்னியம்.

ii. இரண்டாவது இச்சா ஜன்னியம்.

iii. மூன்றாவது துவேஷ ஜன்னியம்.

தர்மம் வேதவிகித கர்மஜன்னியம்.

அதர்மம் ‡ வேதவிருத்தாசரண ஜன்னியம்.

வேகமெனப் பெயரிய சம்ஸ்காரம் முதற் கிரியையினின்று ஜனித்து இரண்டாவது முதலிய கிரியைகளை ஜனிப்பிப்பது. எங்ஙனம்: "விரைவாகப் பாணஞ் செல்லுகின்றது" என்பது.

பாவனை யென்னும் சம்ஸ்காரம் விசிஷ்ட ஞான ஜன்னியம்.

திதித்தாபக சம்ஸ்காரம் காரண குணப் பிரக்கிரம ஜன்னியம்.

---

‡ விருத்தாசரணம்—நிஷித்தா சரணம்.

குருத்துவம் காரணகுணப் பிரக்கிரம ஜன்னியம்.

நைமித்திகத் திரவத்துவம் அரக்கு, நெய், ஓட வைத்த சுவர்ணம் முதலியவற்றின் அக்கினி சையோக ஜன்னியம்.

சிநேகம் காரணகுணப் பிரக்கிரம ஜன்னியம்.

சப்தம்: சையோகஜம், விபாகஜம், சத்தஜம் என மூவகைத்து:

i. முதலது பேரிதண்ட சையோக ஜன்னியம்.

ii. இரண்டாவது மூங்கிலாதி யிருதள விபாக ஜன்னியம்.

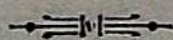
iii. மூன்றாவதோ சம்யோகத்தாலும் விபாகத்தாலும் முதற்சப்தம் ஜனித்த பின்னர் அச்சப்தத்தால் நிமித்த வாயு சகாயத்தோடு $ வீசிதாங்க நியாயத்தாலேனும் கதம்ப கோளக நியாயத்தாலேனும் உண்டாவது.

குணநிரூபணம் முற்றிற்று.

$ தருக்கபரிபாஷை 251-வது பக்கம் பார்க்க.

3. கரும நிரூபணம்.

எழுதல், விழுதல், வளைதல், நிமிர்தல், நடத்தலெனக் கருமம் ஐவகைத்து.

எழுதற்றன்மை முதலியன ஜாதிகள்,

கர்மங்கள் பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, மனங்களின்க ணிருப்பன; அவை யாவு மநித்தியமே. அதீந்திரியங்களின்க ணிருப்பன அதீந்திரியங்கள்; பிரத்தியட்சங்களின்க ணிருப்பன பிரத்தியட்சங்கள்.

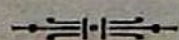
¶ நோதநமெனப் பெயரிய சையோகத்தால் முதற்கிரியை யுண்டாகின்றது; இரண்டாவது முதலியன வேகத்தால் ஜனிப்பன; கிரியையானே விபாகமும், விபாகத்தானே பூர்வசையோக நாசமும், அதன்பின் உத்தரதேச சையோக வுற்பத்தியும், அதன்பின் கர்ம விபாகங்கட்கு நாசமுமாம்.

கருமநிரூபணம் முற்றிற்று.

¶ தருக்கபரிபாஷை 370-வது பக்கம் பார்க்க.

4. சாமாந்ய நிருபணம்.

சாமாநியம்: வியாபகம், வியாப்பியம், வியாப்பிய வியாபகம் என மூவகைத்து.

i. வியாபகம் சத்தை.

ii. வியாப்பியம் கடத்தன்மை முதலியன.

iiii. வியாப்பிய வியாபகம் திரவியத் தன்மை முதலியன.

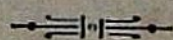
" வியக்தியின் அபேதம், துல்லியத்துவம், சங்கரம், அநவஸ்தை, சொரூபஹானி, அசம்பந்தம் என்பன சாதி பாதகங்கள். "

நித்தியமாய் அநேகத்திற் சமவேதித் திருப்பது சாமாநியத்தி னிலக்கணம். சாமாநியங்கள் நித்தியங்களே. அதீந்திரியங்களின்க ணிருப்பன அதீந்திரியங்கள், பிரத்தியட்சங்களின்க ணிருப்பன பிரத்தியட்சங்கள்.

சாமாநிய நிரூபணம் முற்றிற்று.

5. விசேட நிருபணம்.

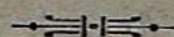

விசேடங்கள் நித்தியத் திரவியங்களின்க ணிருப்பன. அவை யனேகமாய், நித்தியமாய், அதீந்திரியங்களாயிருப்பன. பிரளயத்தில் பரமாணுக்களின் பேதத்தின்பொருட்டு அவை யங்கீகரிக்கப் படுகின்றன; அவற்றிற்கு வைதர்மிய வியாப்பியத் தன்மை யுண்மையின்.

விசேட நிருபணம் முற்றிற்று.

6. சமவாய நிருபணம்.

சமவாயமாவது தனது சம்பந்திக்கு வேறாய் நித்தியமா யுள்ளது. அதனால் சொரூப சம்பந்தத்திற்கும், சையோக சம்பந்தத்திற்கும் † நிராசமாம். ஈண்டு "கடத்திற் கடத்தன்மை" என்னும் பிரதீதியே யதிற் பிரமாணமாம். நையாயிக மதத்திற் சமவாயம் பிரத்தியட்சம். அதுவும் ஒன்றும் நித்தியமுமாம்.

சமவாய நிருபணம் முற்றிற்று.

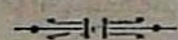
† நிராசம்—நீக்கம்.

அற்றேல், அந்நியங்களாகிய அந்தகாரம் சுவர்ண முதலிய திரவியங்களும், ஆலஸ்யாதி குணங்களும் இருத்தலின் ஒன்பதே, இருபத்து நான்கே யென்று கூறுவது எவ்வாறெனின், அற்றன்று; அந்தகாரம் திரவியமன்று, பின்னையோ தேஜஸின் அபாவமாம். சுவர்ணம் தேஜஸே. ஆலசியம் கிருதி (முயற்சி) யின் அபாவமேயா மாதலின்.

இங்ஙனமே ஏனையவைகளும் உணரத் தக்கன.

7. அபாவ நிருபணம்.

அபாவம்: சம்சர்க்காபாவம் அந்நியோந்நியாபாவம் என்ன இருவகைத்து.

முதலது பிராகபாவம், துவம்சம், அத்தியந்தா பாவம் என மூவகைத்து.

பிராகபாவம் விநாசியும் அஜந்நியமுமாம்.

துவம்சம் ஜன்னியமும் அவிநாசியுமாம்.

அத்தியந்தா பாவமும் அந்நியோந்நியா பாவமும் அஜன்னியமும் அவிநாசியுமாம்.

யோக்கியாநுபலத்தியால் அபாவம் பிரத்தியட்சமாம்; வேறிடத்தில் அதீந்திரியமாம்.

பிரத்தியக்ஷ நிருபணம்.

பிரமை கூறப்படுகின்றது. அது:—பிரத்தியட்சம், அநுமிதி, உவமிதி, சாத்தம் என்னும் பேதத்தால் நான்கு வகைத்து. அவற்றின் கரணங்களாகிய பிரமாணங்களும் பிரத்தியட்சம், அநுமானம், உவமானம், சத்தம் என்னும் பேதத்தால் நான்கு வகைத்து.

அவற்றுள், பிரத்தியட்சம் நிர்விகல்பகம், சவிகல்பகமென இருவகைத்து.

கிராணம், இரசநம், சட்சு, துவக்கு, சுரோத்திரம், மனம் என்னு மிவ்வாறிந்திரியங்களும் பிரத்தியட்ச கரணங்களாம். இவை சம்பந்த முடையனவாகவேயிருந்து பிரத்தியட்சத்தை ஜனிப்பிக்கின்றன.

சம்பந்தமும் இலௌகிகம் அலௌகிகம் என இருவகைத்து.

அலௌகிகம் ஞான லட்சணை, சாமாநிய லட்சணை, யோகஜம் என மூவகைத்து.

இலெளகிகம்: சம்யோகம், சம்யுக்த சமவாயம், சம்யுக்த சமவேத சமவாயம், சமவாயம், சமவேத சமவாயம், விசேடணத்துவம் என அறு வகைத்து.

இலெளகிகப் பிரத்தியட்சம்.

சையோகத்தாற் றிரவியப் பிரத்தியட்சம்.

சம்யுக்த சமவாயத்தாற் சப்த மொழிந்த குண, கர்ம, திரவியங்களின்க ணுள்ள ஜாதிகளின் பிரத்தியட்சம்.

சம்யுக்த சமவேத சமவாயத்தால் சப்தமாத்திரத்தின்கணுள்ள சாதி யொழிந்த குணகர்மங்களின்க ணுள்ள சாதிகளின் பிரத்தியட்சம்.

சமவாயத்தால் சப்தத்திற்கும், சமவேத சமவாயத்தால் சப்தத்தின்க ணுள்ள ஜாதிகட்கும், விசேடணத்துவத்தால் அபாவத்திற்கும், சமவாயத்திற்கும் பிரத்தியட்சம்.

அலெளகிகப் பிரத்தியட்சம்.

அஃது எங்ஙனம்: ஞான லட்சணையால் 'சுகந்த முடைத்து சந்தனம்' என்னும் சாட்சுச ஞானமுண்டாகின்றது. சாமாநிய லட்சணையால் கடத்துவ வடிவத்

தால் சர்வகடஞானம். யோகஜ தர்மத்தால் யோகி கட்குச் சர்வஞானம்.

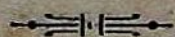
பிரத்தியட்ச விபாகம்.

ஆண்டு நிருவிகல்பகமாவது விசேஷியப் பிரகாராதி ரகிதமாய் வஸ்து சொரூபமாத்திர ஞானம். பிரகாரக சகிதம் சவிகல்பகம். பிரகாரத் தன்மையாவது விளங் கிய வைசிட்டியப் பிரதியோகித் தன்மை. எங்ஙனம்: இது கடம் என்புழி 'இது' விசேஷியம், கடத்து வம் பிரகாரம், விளங்கிய வைசிட்டியம் அவற்றின் சம வாயம், அதனது பிரதியோகி கடத்தன்மை.

விசிட்டவைசிட்டிய ஞானம் சவிகல்பகமே. எங்ங னம்: இவன் தண்டி என்புழித் தண்டத்துவ விசிட்டத் தினது வைசிட்டியம் புருடனிடத்துப் பிரதீதியாகின் றது. முதலில் இந்திரிய சந்நிகருஷத்தால் கட கடத்து வமென்னும் நிருவிகல்பகமும், பின்னர்'இதுகடம்'என் னும் விசிட்டஞானமு முண்டாகின்றன.

பிராமாணியப் பிரக்கிரியை.

ஆண்டு, பிறிதாற் பிராமாணியக் கிரகண மென ஞையாயிகர் கூறுவர். எங்ஙனம்: முதலில் "கடம்"

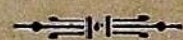
என்னும் வியவசாயமும், அதன்பின் "கடத்தை யான் உணர்கின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாயமும், அதன் பின் பிராமாணியம் அப்பிராமாணியம் என இருகோடி களின் ஸ்மரணமும், நான்காவது இஞ்ஞானம் பிரமை யா அன்று என்னும் பிராமாணிய சம்சயமும், அதன் பின் விசேஷதரிசனா னந்தரம் பிராமாணியத்தின் கிர கணமும் இஞ்ஞானம் பிரமை; பிரயோஜனத்தோடு கூடிய பிரவிர்த்தி ஜனகத்தன்மை யுண்மையின்; அன் னியஞானம்போல் என்க. தன்னாற் பிராமாணியக்கிரக ணம்என மீமாம்சகர் மூவருங்கூறுவர். அவற்றுள், குரு மதத்தில் "இது கடம்" என்னும் ஞானம் விஷயத்தை யும் ஆத்மாவையும் ஞானத்தின் பிராமாணியத்தையும் கிரகிக்கின்றது. முராரிமிசிரர் மதத்தில் இது கடமென் னும் ஞானத்தின்பின் "கடத்தையா னறிகின்றேன்" என்னும் அநுவியவசாயம் உண்டாகின்றது. அதனாலே யே பிராமாணியக்கிரகணம். பட்டர்மதத்தில், எவ்வாறு ஞானத்திற்கு அதீந்திரியத்தன்மை யானே ஞானம் அநுமேயமோ அவ்வாறு அதன்கண்ணுள்ள பிரா மாண்யமும் அநுமேயம். அஃதிங்ஙனமன்றோ:—"இது கடம்" என்னும் ஞானத்தின்பின் கடத்தில் ஞாதத் தன்மை உற்பத்தியாகின்றது; அதன்பின் "என்னாற்

கடமறியப்பட்டது" என்று ஞாதத்தன்மையின் பிரத்தியக்ஷமுண்டாகின்றது. அதனுல் வியாப்பிய முதலிய பிரத்தியக்ஷத்தின்பின்ஞானத்தின் அனுமானமாம். எங்ஙனம்:—நான், கடத்துவத்தைப் பிரகாரமாக வுடைய ஞானத்தை யுடையவன்; கடத்தன்மையைப் பிரகாரமாகவுடைய ஞாதத்தன்மையை யுடையவனுதலின், இம் மாத்திரத்தாலேயே அதற்குத் தர்மதர்மிகளை விஷயமாக வுடையதாந் தன்மை யானே பிராமாணியத்தின் அனுமானமாம்.

பிரத்தியக்ஷநிரூபணம்
முற்றிற்று.

அனுமான நிரூபணம்.

அனுமிதியின் கரணம் அனுமானம். அனுமிதித்தன்மை ஜாதியாம். வியாபாரத்தோடுகூடிய காரணம் கரணம். வியாபாரமும்:—அதினின்றுஞ் சனித்ததாயதினின்றுஞ் சனித்ததைச் சனிப்பிப்பதாம். ஏதுவின் ஞானுதி கரணமாம்; பராமரிசம் வியாபாரமாம். பராமரிசமும் வியாப்திவிசிஷ்ட பக்ஷதர்மத்வ ஞானமாம்.

எங்ஙனம்:—"வன்னி வியாப்பிய தூமமுடையது இது" என்பது முதலில் அடுக்களையாதியின்கண் தூமத்தில் வன்னியின் சாமாநாதிகரண்ய கிரகணமாங்கால், தூமம் வன்னிவியாப்பியம் என்னும் அனுபவ முண்டாகிறது. அதன்பின் காலாந்தரத்தில் மலையின்கண் தூமத்தை நோக்கும்பொழுது வியாப்தியின் ஸ்மரண முண்டாகிறது. அதன்பின் வியாப்தி விசிஷ்டவைசிஷ்டிய ஞானமாகிய "வன்னியின் வியாப்பிய தூமமுடைய இது" என்னும் மூன்றுவதாகிய லிங்கபராமரிசம் உண்டாகிறது. பக்ஷத்தன்மையோடு கூடிய அதனால் "மலை வன்னியுடையது" என்னும் அநுமிதிஞான முண்டாகிறது.

வியாப்தியும்:—ஏதுவுடன் ஒரு நிலைக்களத்திருப்பதாய முழுதுமின்மையின் எதிர்மறையல்லாத சாத்யத்துட னொருநிலைக்களத்தி லிருத்தலாந் தன்மையாம். "இது, சம்யோகமுடையது, திரவியத்தன்மையால்" என்புழி அவ்வியாப்திக்குற்றந்தங்கு மென்று கூறற்க; "பிரதியோகியை வேற்று நிலைக்களத்தி லுடைத்தாயிருப்பதாயும் ஏதுவுடன் ஒருநிலைக்களத்திலிருப்பதாயுமுள்ள முழுது மின்மையின் எதிர்மறை யல்லாத சாத்தியத்துட னொருநிலைக்களத்தி லிருத்தலாந்தன்மை"

என்பது பொருளாகலின். பக்ஷத்தன்மையும்:—சாதிக்கும் இச்சையின்றியதோடு கூடிய சித்தியினபாவமாம்.

தன்பொருட்டெனவும் பிறர்பொருட் டெனவும் அனுமான மிருவகைத்து. அவற்றுள், பிறர் பொருட்டநுமானம் ஐந்தவயவங்களாற் சாதிக்கத்தக்கது. அவயவங்களும், பிரதிஞ்ஞை, ஏது, திருஷ்டாந்தம், உபநயம், நிகமனம். எங்ஙனம்:-(1)இது வன்னியுடையது(2)புகையுடைமையால் (3) யாது யாது புகையுடையது அது அது வன்னியுடையது. எங்ஙனம்:—அட்டில். (4) வன்னிவியாப்ய தூமமுடையது இது (5) ஆதலால் வன்னியுடையது என்பது. தன் பொருட்டதூ உம்:—தன் கண்ணுள்ள வியாப்தியாதி ஞானத்தாற் சாதிக்கத்தக்கது. அது பிறனுணரும் பொருட்டு அன்று. இவ்வகை சப்தப் பிரயோகம் கூறப்பட்டது.

அவ் வனுமானமும்:—கேவலான்வயி, கேவலவ்யதிரேகி, அன்வயவ்யதிரேகி யென மூவகைத்து. எதில் சாத்தியாபாவமானது யாண்டும் இன்றோ அது கேவலான்வயியாம். எங்ஙனம்:—கடம், அபிதேயம், பிரமேயத் தன்மையால் என்புழி அபிதேயத் தன்மையாகிய சாத்தியத்தினது அபாவம் யாண்டு மின்று;

எதில் சாத்தியத்தின் பிரசித்தி பக்ஷத்திலன்றி யன்னி யத்தில் இன்றோ அது கேவல வியதிரேகி. எங்ஙனம்: பிருதிவி இதர பேத முடையது; பிருதிவித்தன்மை யுண்மையால், யாண்டு இதர பேதாபாவம் உளதோ, ஆண்டுப் பிருதிவித்தன்மையி னபாவம் உளது என்பது. எங்ஙனம்:—ஜலாதிகளில் வ்யதிரேக வியாப்தியின் கண்ணே சாத்யாபாவம் வியாப்பியமாம், ஏதுவினபாவம் வியாபகமாம். எதில் சாத்யமும் சாத்யாபாவமும் வேற்றிடத்தில் பிரசித்தமோ அஃது அன்வய வ்யதிரேகியாம், எங்ஙனம்:—மலை தீயுடைத்து, புகையுடைமையால் என்பது, அன்வய வ்யதிரேகியாய ஏதுவில் அவஸியம் ஐந்து ரூபங்களினது பிராப்தி அபேக்ஷிக்கத்தக்கது. பக்ஷவிருத்தித்வம், சபக்ஷசத்வம், விபக்ஷ வ்யாவிருத்தத்வம், அபாதிதத்வம், அசத்ப்ரதிபக்ஷத்வம் என ஐந்துரூபங்களாம்.

கேவலான்வயியின்கண் விபக்ஷ வியாவிருத்தத்வ ரகிதமும், கேவல வியதிரேகியின்கண் சபக்ஷ சத்வ ரகிதமும் ஆகிய நான்கு ரூபங்களே அபேக்ஷிக்கத் தக்கன. எதில் சாத்யசந்தேகமோ அது பக்ஷம். எதில் சாத்ய நிச்சயமோ அது சபக்ஷம். எதில் சாத்யாபாவ

நிச்சயமோ அது விபக்ஷம். சாத்யாபாவ முடைய பக்ஷம் பாதமாம். சாத்திய விரோதிக்குச் சாதகமான ஏது சற்பிரதிபட்சமாம். உபாதியுடையதன்கண் பக்ஷ சபக்ஷசத்வாதிகளின் ஒன்றன் அபாவம் அவசியமாம். சோபாதியும்:—சுவ வியபிசாரித்தன்மைச் சம்பந்தத் தால் உபாதி விசிட்டமாம். உபாதியும் சாதனவியா பகத்தோடு கூடிய சுத்த சாத்யவியாபகம் எனவும், சாதன வியாபகத்தோடு கூடிய பக்ஷதர்மாவச் சின்ன சாத்ய வியாபகம் எனவும், சாதன வியாபகத்தோடு கூடிய சாதனவச்சின்ன சாத்ய வியாபகம் எனவும் மூவகைத்து. முதலாவது எங்ஙனம்:—அயகோளகை தூமமுடையது, வன்னி யுடைமையால். ஈண்டு ஈரவிறகி னின்று மெழுந்த வன்னி யுடைமை சாதன வியாபகத் தோடு கூடிய சுத்த சாத்ய வியாபகம் என்னும் உபாதி யாம்.

இரண்டாவது:—எங்ஙனம் வாயு பிரத்தியட்சம்; பிரத்தியக்ஷ ஸ்பர்ஸாஸ்ரயத் தன்மை யுண்மையின்." ஈண்டுப்பாகிய திரவியத்தன்மையால் அவச்சின்னப்பிரத் தியக்ஷமாகிய சாத்தியத்திற்குவியாபகமான உத்பூதரூப முடைமை உபாதி. மூன்றுவது எங்ஙனம்: "துவம்சம் விநாசி, ஜன்னியத் தன்மை யுண்மையின்" ஈண்டு ஜன்யத்

தன்மையா லவச்சின்ன விநாசித்வ வியாபகமான பாவத் தன்மை யுபாதி.

ஏதுப்போலிகள் கூறப்படுகின்றன.

ஏதுப்போலிகள்:—சவ்வியபிசாரம், விருத்தம், சற்பிரதிபக்ஷம், அசித்தம், பாதிதம் என ஐவகையாம்.

i. சவ்வியபிசாரம்.

அது சாதாரணம் அசாதாரணம் அநுபசங்காரி யென்னும் பேதத்தால் மூவகைத்து.

(1) சாத்யாபாவ மிருப்பதன்கணிருப்பது சாதாரணமாம். எங்ஙனம்:—"பர்வதம் தூமமுடையது, வன்னி யுண்மையின்."

(2) சபக்ஷங்களெல்லாவற்றினு மில்லாதிருப்பது அசாதாரணமாம். எங்ஙனம்:—"பர்வதம் அழலுடைத்து, பர்வதத்தன்மையால்."

(3) சர்வபக்ஷமுடையது அனுபசங்காரியாம். எங்ஙனம்:—" சர்வம் பிரமேயம், அபிதேயத்தன்மையால்.

ii. விருத்தம்.

சாத்யாபாவ வியாப்தமான ஏது, விருத்தமாம் எங்ஙனம்:—"கடம் நித்தியம், சாவயவத்தன்மையால்".

iii. சற்பிரதிபக்ஷம்.

சற்பிரதிபக்ஷம் எங்ஙனம்:—"பர்வதம் வன்னியுடைத்து; தூமமுடைமையால்". "பர்வதம் வன்னியின் அபாவமுடைத்து, அட்டிலி னன்னியத்தன்மையால்".

iv. அசித்தம்.

அசித்தம்:ஆஸ்ரயாசித்தம்,சொரூபாசித்தம்,வியாப்யத்வாசித்தம் என மூவகைத்தாம்.

(1) எதில் பக்ஷமின்றோ அல்லது சித்தசாதனமோ அஃது ஆஸ்ரயாசித்தமாம். எங்ஙனம்:—"முயற்கொம்பு நித்தியம்; அஜன்னியத்தன்மையால்". "சரீரம், கரசரணாதிகளோடு கூடியது, கரசரணாதிகளோடு கூடி விளங்குந் தன்மை யுண்மையால்."

(2) எதில் பக்ஷாவிருத்தி எதுவோ அது சொரூபாசித்தமாம். எங்ஙனம்:—"மலைதீயுடைத்து, அட்டிற்றன்மையால்." அதுவும் விசேஷணாசித்தம், விசேஷியாசித்தம், பாகாசித்தம் என்னும்பேதத்தாற் பல வகைத்தாம்.

(i) முதலாவது எங்ஙனம்:—"சப்தம்அநித்தியம், கட்புலனுக்குப் புலப்படுவதுடன் ஜன்யமாதலால்."

(ii) இரண்டாவது எங்ஙனம்:—"சப்தம் அநித்தியம், குணமாவதுடன் பரமாணுவின்க ணிருப்பதால்."

(iii) மூன்ருவது எங்ஙனம்:—"இவை திரவியங்கள், நிரவயவத்தன்மையால்".

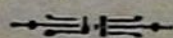
(3) உபாதியோடுகூடியது வியாப்யத்வாசித்தமாம். எங்ஙனம்:—" பர்வதம் தூமமுடையது, வன்னியுடைமையின்."

v. பாதிதம்.

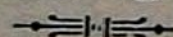
பாதிதம் எங்ஙனம்:—"மடு வன்னியுடைத்து, திரவியத்தன்மையால்".

அதனல்கூறியதோஷமின்றிய ஏது நல்ல ஏதுவாம் என்றிங்ஙனம் அநுமானம் வியாக்யானஞ் செய்யப்பட்டது.

அநுமான நிரூபணம் முற்றிற்று.

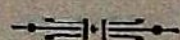
உவமான நிரூபணம்.

உவமிதியினது கரணம் உவமானம். ஆமா எத்தகையது என்று வினவ "ஆவினையொக்கும் ஆமா" என்று கூறுங்கால் எப்பொழுது ஆவினையொத்த பிராணியைப் பார்க்கின்ருனே அப்பொழுது முற்கூறிய வாக்கி

யார்த்தத்தை ஸ்மரிக்கின்ருன்; பின்னர் "இஃது ஆமா வென்னும் பதவாச்சியமென்று சக்திஞான முண்டாம். அவ் விஃது உபமிதியாம். என்றிங்ஙனம் உவமானம் சொல்லப்பட்டது.

உவமான நிரூபணம் முற்றிற்று.

சத்த நிரூபணம்.

ஆத்தனுற் கூறப்படும் வாக்கியம் பிரமாணம். பிரகிருதவாக்கியார்த்தத்தைக் கோசரிக்கும் யதார்த்த ஞான முடையவன் ஆத்தன்; பதத்தின் ஞானம் கரணம்; பதார்த்தத்தி ‡ னுபஸ்திதி வியாபாரமாம்; ஆகாங்க்ஷை, யோக்கியதை, ஆசத்தி, தாற்பரிய ஞானம் என்பவை சககாரிகள்; பலம் சப்தஞானம். சொரூபயோக்யத்துவத்துடன் அஜனிதான்வயபோதகத்வம் ஆகாங்க்ஷை. அதனுல் "கடம் செயப்படுபொருண்மை, கொண்டு வருதல் முயற்சி" என்புழி அன்வயபோதமின்று; சொரூபயோக்யத்தன்மையின்மையின். "இவன்வருகின்ருன் புத்திரன்இறைவனது,புருடன் விலக்கக்கடவன்"

‡ உபஸ்திதி - நிலை (ஞானம்).

என்புழி இறைவனது புருடன் என்று அன்வயபோத மின்று; புத்திரனோடு அன்வயபோதம் ஜனித்திருத்த லின் .பாதகப்பிரமைமயி னபாவம் யோக்கியதை. அதனால் " அழலாற்றெளிக்கின்றான் " என்புழி அன்வயபோத மின்று; அயோக்கியத்தன்மையுண்மையின். † வியவதான மின்றி அன்வயப் பிரதியோகியி னுபஸ்திதி ஆசத்தி யாம். அதனால் " மலை உண்ணப்பட்டது, வன்னியுடைத்து தேவதத்தனால் " என்புழி அங்வயபோதமின்று. அவ்வவ் வர்த்தப் பிரதீதி யிச்சையா லறையுந்தன்மை தாற்பர்யம். அதனால் போஜனப் பிரகரணாதிகளில் "சைந்தவத்தைக் கொண்டுவா" என்று கூறின் குதிரையைக் கொண்டுவருதலாகிய போதமுண்டாவதில்லை, விருத்தியாலன்றிச் சத்தத்தா லன்வயபோத முண்டாவதில்லை.

சக்தியென்றும் இலக்ஷணையென்றும் விருத்தி யிருவகைத்தாம். சக்தி, கடாதிபதங்கட்குக் கடாதிகளில். இலக்ஷணை எங்ஙனம்:—கங்கையில்இடைச்சேரி இருக்கின்றது என்புழிக்கங்கா பதார்த்தமாகிய பிரவாகத்தில் இடைச்சேரியி னன்வயம் பொருந்தாமையின், கங்கா பதத்திற்குத் தீரத்தில்இலக்ஷணை கற்பிக்கப்படுகின்றது.

† வியவதானம் - மறைப்பு.

அவ் விருத்தியா * னுபஸ்திதமான தீரத்தில் இடைச்சேரி இருக்கின்றதென்று அன்வயபோதமுண்டாகின்றது. கௌணீவிருத்தியும் இலக்ஷணையே. எங்ஙனம்:— "அக்கினிமாணவகன், எருது வண்டி." ஈண்டு இலக்ஷணையால் அக்கினியாதி சாதிருசியம் பிரதீதியாகின்றது.

சக்தியுடைய பதம்:—யௌகிகம், ரூடம், யோகரூடம், யௌகிகரூடமென நால்வகைத்து.

முதலது எங்ஙனம்:—† பாசகாதிபதம் யோகார்த்தத்தில் பாக கர்த்தாவினிடத்திற் சக்தியையுடையது.

இரண்டாவது எங்ஙனம்:—விப்ராதிபதம் ‡ ரூடியாற் பிராஹ்மண வாசகம்.

மூன்றாவது எங்ஙனம்:—பங்கயாதிபதம் ¶ யோகரூடியால், சேற்றில் உற்பத்தி கர்த்திருத்துவத்தாலும் பத்மத்தன்மையாலும் பத்மவாசகமாம்.

நான்காவது எங்ஙனம்:—உத்பித்முதலியபதம். யௌகிகமாயின் தருகொடி முதலியவற்றின்வாசகமும் ரூடமாயின் யாகவிசேஷத்தினுடைய வாசகமுமாம்.

---

* உபஸ்திதமான - பெறப்பட்ட. † பாசகன் - சமைப்போன். ‡ ரூடி - இடுகுறி. ¶ யோகரூடி - காரணவிடுகுறி.

இலக்ஷணை $ ஜஹத்ஸ்வார்த்தம், (†) அஜகத் () ஸ்வார்த்தம் என இருவகைத்தாம். முதலதெங்ஙனம்: "கங்கையிற் கோஷம்" என்பதாதியில். இரண்டாவதெங்ஙனம்: 'குடைக்காரர் யாவரும் செல்கின்றனர்' என்பதாதியில். ஈண்டுக் குடைக்காரர்க்கும் அவரினின்று மிதரனுக்கும் கமனான்வயமாம்.

சாப்தபோத பிரக்கிரியை.

'தேவதத்தன் கிராமத்தையடைகின்றான்' என்புழிக் கிராம கர்மத்தையுடைய ¶ கமனஜனக வர்த்தமானக் ‡ கிருதியையுடையவன் என்பது அன்வய போதமாம். இரண்டாம்வேற்றுமைக்கருத்தம் [] கர்மத்வம்,* தாதுவிற்குக்கமனம், ஜனகத்தன்மைசம்சர்க்கமர்யாதையாற் பெறப்பட்டது. (*) லட்டிற்குவர்த்தமானத்வம், ஆக்யாதத்திற்குக்கிருதி, அதன் சம்பந்தம் சம்சர்க்க மர்யாதை

$ ஜகத்-விட்ட, (†) அஜகத்-விடாத. () ஸ்வார்த்தம் - தனதர்த்தம். ¶ கமனஜனகம் - அடையுந்தொழிலை யுண்டாக்குவது. ‡ கிருதி - முயற்சி. [] கர்மத்வம் - செயப்படுபொருண்மை * தாது - பகுதி. (*) லட் - நிகழ்கால (கின்று) இடைநிலை.

யாற் பெறப்பட்டது. யாண்டுக் கர்த்தாவினிடத்தில் கிருதிக்குப் ¶பாதமோ ஆண்டு ஆக்யாதத்திற்கு வியாபாராதிகளில் இலக்கணை. எங்ஙனம்:“தேர்செல்கின்றது” என்புழி,செல்லுகையைத்தோற்றுவிக்கும் வர்த்தமான வியாபாரத்தையுடையதுதேர்.“தயிர்நோக்குகின்றான்' என்பதாதியில் இரண்டாம் வேற்றுமையின்றிய விடத்திற் றயிரென்னும்சப்தமே விடாதலக்ஷணையாற் றயிரின் கர்மத்தன்மையை யறிவிக்கின்றது. † ஏகவசனுதியாற் றோற்றும் ஒருமையாதி, யாண்டும் முதல் வேற்றுமை முதலியவற்றையுடைய பதங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன. “தேவதத்தனால் அடையப்படுகிறது கிராமம்” என்பதற்குத் தேவதத்தன்கண்ணுள்ள கிருதி ஜன்ய கமன ஜன்ய ‡ பலசாலியது கிராமம் என்பது பொருளாம். உண்மை சம்சர்க்கபலத்தாற் பெறப்பட்டது. மூன்றும் வேற்றுமையினது அருத்தம் கிருதி, ஜன்யத்வம் சம்சர்க்கம், கமனம் தாதுவின் அருத்தம்,ஜன்யத்வம் சம்சர்க்கம், பலம் $ கர்மாத்மனே பதார்த்தமாம்.

¶பாதம் - நீக்கம். † ஏகவசனம் - ஒருமைச்சொல். ‡ பலசாலி-பயனையுடையது. $ கர்மாத்மனேபதம்-செயப்படு பொருளை யுணர்த்துஞ் சொல்.

சாலித்வம்சம்சர்க்கம். †பாவப்பிரத்யயத்திலோ, "தேவதத்தனுற் றாங்கப்படுகிறது" என்பதற்குத் தேவதத்தன் மாட்டுள்ள கிருதி ஜன்னியம் நித்திரையென்பது பொருள். பாவப்பிரத்யயஸ்தலத்திற் பயனின்மையின் ஆத்மனேபதத்தினதருத்தம்பிரதீதியாவதில்லை. ‡பௌஷ்யத்வம் ல்ருட்டினது பொருள். அதுவும் நிகழ்கின்ற முன்னின்மையின் பிரதியோகியினது தோற்றமுண்மை. அதனுல் "செல்வான்" என்புழி நிகழ்கின்ற முன்னின்மையின் பிரதியோகியினது தோற்றமுடைய கமனுனுகூலக் கிருதியையுடையவன் என்பது பொருள். அனத்யதனத்வமும் லுட்டினர்த்தமாம். (உம்மை, பவிஷ்யத்துவத்தை யுணர்த்துவதென்றுணர்க).உத்பத்தியும் $ பூதத்வமும் லுங்கினதுபொருள். பூதத்வமென்பது அதீதத்வமாம். அதுவும் உத்பத்தியி லன்வயிக்கின்றது. இங்ஙனமாக, நிகழ்கின்ற த்வம்சப் பிரதியோகியின் உத்பத்தியுண்மை பெறப்பட்டது. ¶ அனத்யத

---

† பாவப்பிரத்தியயம் - ஆத்மனேபதம்.

‡ பௌஷியத்துவம் - எதிர்காலத்தன்மை.

$ பூதத்துவம் - இறந்தகாலத்தன்மை.

¶ அத்யதனத்துவம்-முன்னிரவின் பாதியிலிருந்து வரும் இரவு பாதிவரையு முள்ளகாலம். அதனின்வேருகிய காலம் அனத்யுதனத்துவமாம்.

னத்வமும், ।பரோக்ஷத்வமும், அதீதத்வமும், லிட்டி னது பொருள். முன்போன்று உத்பத்தியின்கண் அத னன்வயம். அனத்யதனத்வமும் அதீதத்வமும் லங்கி னது பொருளாம். பிரயத்ன சாத்யத்தோடு கூடிய பல முடைய அனிஷ்டத்தைத் தோற்றிவைக்காத இஷ்ட சாதனத்தன்மை விதிலிங்கின்பொருள். "துறக்கவேட் கையான் வேட்க" என்பதாதியில் பிரயத்ன சாத்ய பல முடைய அநிஷ்டத்தைத் தோற்றிவைக்காத இஷ்ட சாதனமாகிய யாககர்த்தா துறக்க வேட்கையான் என் பது பொருள். சொல்பவனது இச்சையின் விஷயத் வம் ஆசிர்லிங்லோட்டினது அருத்தமாம். அதனுல் "குடத்தைக்கொண்டுவா" என்புழிக் குடகர்மத்தை யுடைய எனதிச்சையின் விஷயமான கொண்டுவருத லின், அனுகூலக் கிருதியையுடையோன் நீயென் றன் வயபோதமாம். வியாப்பியக் கிரியையால் வியாபகக் கிரியையின் $ ஆபாதனம் ல்ருங்கின தருத்தமாம். தாற்பரிய வசத்தால் சிலவிடத்திற் பூதத்வமும் சில விடத்திற் பௌஷ்யத்வமும் ல்ருங்ஙாற் போதிப்பிக்கப் படுகின்றன.

"சன்" என்னும் விகுதிக்குக் கருத்தாவின் இச்சை பொருளாம். சன்னுத்தர ஆக்யாதத்திற்கு ஆஸ்ரயத்

$ ஆபாதனம் - சம்பாதனம்

தன்மையி லிலக்ஷணே; சவிஷயமுள்ள அர்த்தத்தோடு கூடிய பிரகிருதியையுடைய ஆக்யாதத்திற்கு ஆஸ்ரயத் தன்மையில் இலக்கணேக்குக் "குடத்தையறிகின்றான்" என்பதாதியில் முடிவுபே றுண்மையின். அடிக்கடி யென்பது யங்ஙினது அருத்தமாம். அத்தன்மையும், அப்பொழுதுள்ள பிரகிருதியருத்த † சஜாதீய வேறு கிரியையின் நாச காலீனத்வத்தோடுகூடிய வர்த்தமா ஞதிக்கிருதி விஷயத்வமாம். "அடிக்கடி யடுகின்றான்" என்பதாதியில் அவ்வாறுய ‡ காலீனத் தன்மையே யங்ஙாற் றெரிவிக்கப்படுகிறது; ஆக்யாதத்திற்குச் $ சரம தல வாசகத்தன்மையுண்மையின் விசிஷ்டவாசகத்தன் மை யங்ஙிற்கின்று. அப்பொழுதுண்மையும் ஸ்தூலகால மாதரித்தெனக பூர்வகாலீனத்தன்மையும் கர்த்தாவும் "துவா" என்னும் பிரத்யயத்தின் பொருளாம். பூர்வத் வமும் ¶ சந்நிஹிதக் கிரியையினபேக்ஷயா னுணரத் தக்கது. அதன் பூர்வகாலீனத்வம் அதன் பிராகபாவ கால () விருத்தித்வமாம். அல்லது அதனுற்பத்திகாலத் துள்ள நாசப்பிரதியோகி காலவிருத்தித்வமாம். அதனுல்

---

† சஜாதீயம் - தன்னினம். ‡ காலீனத்தன்மை-காலத்தி னிகழுந் தன்மை. $ சரமதலம் - ஈற்றிடம். ¶ சந்நிஹிதம் - சமீபம். () விருத்தித்துவம் - இருத்தற்றன்மை.

'உண்டு செல்கின்றான்'' என்புழிக் கமனப்ராகபாவாவச்சின்ன காலத்திலுள்ளபோஜன கர்த்தாவின் அபின்னன் செல்கின்றான் என்பதுபொருள்; சமானவிபக்திக் கிருதிகட்கு அபேதத்தாற்றர்மிவாசகத்தன்மையுண்மையின். அவ்வயத்தன்மையால், துவாவின் † பரத்துள்ள வேற்றுமை லோபத்தால், தாற்பரிய வசத்தால் வியவகித அவ்வியவகித சாதாரணம் காலம் என்றுணரத்தக்கது. அதனால் " முன்வருடத்திற் சென்று இவ்வருடத்தில் வந்தனன்'' என்னும் இவ்வாறுயபிரயோகத்தின் பொருத்தம் உளதாம். இச்சையுடையவன் என்பது துமுன் என்னும் பிரத்யயத்தின் பொருளாம். "உண்ணச்செல்கின்றான்'' என்பதற்குப் போஜன இச்சையுடையவன் செல்கின்றானென்பது பொருள்.

" உண்ண இச்சிக்கின்றான் " என்புழியோ கருத்தாவின்கண் இலக்கணை. போஜன கர்த்தாவாகிய தன்னை யிச்சிக்கின்றான் என்பது பொருள். " சவிசேஷணத்திலோ " என்னும் நியாயத்தால் விசேஷணமாகிய கிருதியில் இச்சையின் அன்வயமாம்.

பிரகிருத தாதுவி னருத்தகருத்தா, சதிர்சானச்சுக்கட்கும், தாதுவி னருத்தத்தாற் றோற்றிய பலத்

† பரம்-பின்,

ஷையுடையவன், கர்மசானச்சுவிற்கும் பொருள். சதிராதிகட்கு வாச்சியம் கருத்தா சவிஷயார்த்தத் தோடு கூடிய பிரகிருதியை யுடையவற்றின் ஆஸ்ரயத்வத்தில் லக்ஷணை. இவ்வாறே கருத்தா கருமக் கிருதுகட்கு அவ்வவ்வுருவத்தால் கருத்தாவுங் கருமமும்வாச்சியம். பாவக் கிருத்துகளாகிய நங்களாதிகட்கோ பிரயோக சாதுத்வமாத்திரம்; தாதுவி னருத்தத்தினு மன்னியத் திற்குப் பாவக்கிருத்தாற் றோற்றிவைக்காமையின். அற்றேல் "நீலத்தைக் குடத்தைக் கொண்டுவா" என்பதாதியில், இரண்டாம் வேற்றுமை இருமுறை கேட்கப் படுதலின் செயப்படுபொரு ளிரண்டி னுணர்ச்சியி னடைவுண்டாம்; விசிட்டத்திற்குச் செயப்படு பொருண்மையோ வின்றாமெனின், அற்றன்று; ஈண்டு விசேஷணத்தில் வேற்றுமை சாதுத்தன்மையின் பொருட்டாம், அல்லது விசேஷணத்தின்கண்ணுள்ள வேற்றுமைக்கு அபேதம் பொருளாம்.

ஈண்டு இதுவிசேடம்:—இரண்டாவது பக்ஷத்தில் வாக்கிய † சமாசங்கட்குப் பர்யாயத்வம் பொருந்துகின்றதின்று. வாக்கியத்தில் "நீலத்தைக் குடத்தை" என்பதாதியில் அபேதத்திற்குப் பதார்த்தத் தன்மை

---

† சமாசம் - தொகை.

யானே பிரகாரத்தன்மை யுண்மையின் சம்சர்க்கத் தன்மை யின்று; "நீலக்குடத்தை" என்பதாதியில் பண்புத் தொகையில் இலக்ஷணேயினது அஸ்வீகாரத்தால் அபேதத்திற்கு அபதார்த்தத்தன்மையுண்மையால் சம்சர்க்கத்தன்மை யுண்மையின். அங்ஙனமாக, வாக்கிய சமாசங்கட்குப் † பரியாயானுரோதத்தால் ஆறும் வேற்றுமைத் தொகையில் "ராஜபுருஷன்" என்பதாதியில் ஆறும் வேற்றுமையினர்த்த சம்பந்தத்திலிலக்ஷணே பொருந்துகின்றதின்று. சம்பந்தத்திற்குச் சம்சர்க்க மரியாதையாற் பெறப்படுந் தன்மையின்மையின் உண்மையாய் விருத்தவிபக்தி ‡ அனவருத்தத்திற்கு அபேத போதக விற்பத்தியால் முக்கியார்த்த ராஜாபேதத்தினது பாதத்தால் ராஜபதத்திற்கு ராஜசம்பந்தியில் லக்ஷணே. இவ்வாறே அன்மொழித் தொகையில் கடைப்பதத்திற்கு வேறு பதார்த்தத்தில் இலக்ஷணே. அங்ஙனமாக, உம்மைத்தொகை பண்புத்தொகை யொழித்தொழிந்த தொகையில் யாண்டும் அவ்வவ் வர்த்தத்தின்கண் ணிலக்ஷணே. இவ்வாறே, இன்மை நஞ்ஞினது அருத்தமாம். "குடமில்லது பூதலம்" என்ப

---

† பரியாயானு ரோதத்தால் - பரியாய (பதத்) தின் அனுகூலத்தால். ‡ அனவருத்தம் - தடையற்றது.

தாதியில் குடபின்னத்தி லிலக்ஷணை. "கலஞ்சத்தை யுண்ணற்க" என்பதாதியில் பலமுடைய அனிஷ்ட ஜனகத்தி லிலக்ஷணை. கிரியையோடு கூடிய தேற்றத்திற்கு முழுது மியைபின்மை நீக்குதல் பொருளாம். எங்ஙனம்: "நீலம் தாமரை பவிக்கின்றதுவே" என்பது விசேஷணத்தோடுகூடிய தோற்றத்திற்குஇயைபின்மையை நீக்குதல் பொருளாம். எங்ஙனம்: "சங்கு வெண்மையே" என்பது. விசேஷ்யத்தோடு கூடிய தேற்றத்திற்குப் பிறிதினியைபு நீக்குதல் பொருளாம். எங்ஙனம்: "பார்த்தனே தனுத்தரித்தோன்" என்பதாதியில். இந்நெறியானே யாண்டு முணரத்தக்கது.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!

சத்த நிருபணம் முற்றிற்று.

